

Sygn. akt VIII U 2480/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy R. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 października 2014 r. **nr** (...)

z dnia 24 lutego 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt: VIII U 2480/14

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 23 października 2014r. i 24 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu R. S., prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ mimo, iż lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 11 września 2014r. uznał, że jest on częściowo niezdolny do pracy to ubezpieczony nie spełnia warunku posiadania wymaganego okresu z art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1140 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, ewentualnie o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Nadto podniósł, że zaskarżone decyzje zostały wydane w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, od którego ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. S. w dniu 20 sierpnia 2014r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z dnia 11 września 2014r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził okresową częściową niezdolność do pracy do 30 września 2016r., przy czym nie ustalił daty powstania niezdolności do pracy.

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS.

Organ rentowy w oparciu o art. 14 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za datę powstania niezdolności przyjął datę zgłoszenia wniosku tj. 20 sierpnia 2014r.

Ubezpieczony nie udokumentował okresu 5 lat składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku.

Ostatecznie ZUS uznał, iż ubezpieczony w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku udowodnił jedynie 2 lata, 6 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i 2 lata, 11 miesięcy i 7 dni okresów nieskładkowych, ale okresy nieskładkowe zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ulegają ograniczeniu do jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych i wynoszą 10 miesięcy i 7 dni, co łącznie daje 3 lata, 4 miesiące i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W związku z powyższym orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, organ rentowy wydał zaskarżone decyzje odmawiające prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ odwołujący nie posiadał wymaganego okresu z art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.).

Ubezpieczony w toku postępowania oświadczył, iż nie spełnia warunków do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z art. 57 i 58 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż nie ma wymaganego okresu składkowego 5 lat w ostatnim 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności.

Nadto oświadczył, że w jego ocenie niezdolność do pracy powstała w marcu 2013r., a choroby rozpoczęły się w 2007 roku, ale nie ma sił pracować. Wskazał, także na swoją trudną sytuację finansową.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o materiał dowodowy w postaci akt organu rentowego – dołączonych do akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że odwołanie ubezpieczonego nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3¹ zd. 1 k.p.c. – jak wnosił organ rentowy – z uwagi na fakt nie wniesienia przez niego sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ zd. 1 k.p.c. sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od

tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie odwołanie nie jest oparte wyłącznie na zarzutach skierowanych pod adresem orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Przechodząc do dalszych rozważań należy wskazać na treść przepisów regulujących prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, znajdujących zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zgodnie z normą art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit a), pkt 14 lit a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit a), pkt 6 i 12 albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Po myśli art. 58 ust. 1 pkt. 5 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Zgodnie z art. 58 ust. 2 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Z kolei przepis art. 12 wyżej wymienionej ustawy określa, kto jest w jej rozumieniu osobą niezdolną do pracy jak również, że niezdolność ta może być częściowa lub całkowita.

Stosownie do definicji zawartej w wyżej wymienionej normie niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Natomiast przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowań, co do odzyskania zdolności do pracy, przepis art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS nakazuje uwzględnić następujące kryteria: wykonywanie dotychczasowej pracy lub podjęcie innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek predyspozycje psychofizyczne.

Wszystkie przesłanki określone w art. 57 cyt. ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, aby mogło być przyznane prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W tym kontekście istotne jest, że co prawda, odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy, jednak ubezpieczony nie spełnia warunku posiadania wymaganego okresu z art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), ponieważ nie udokumentował okresu 5 lat składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku.

W tym miejscu należy podkreślić, iż ubezpieczony zgodził się z wyliczeniami ZUS odnośnie braku wymaganego 5 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

SSO Joanna Smycz